

get; 77.000 børn vil ikke længere blive vaccineret af UNICEF, hvis det her cirkulære bliver til noget; halvdelen af Scleroseforeningens forskningsmidler vil falde bort osv. osv.

Howdan har ministeren overhovedet samvittighed til at være ansvarlig for de mange, mange mennesker, der vil komme til at betale en høj pris, og den forskning, der ikke længere vil kunne blive øget på grund af cirkulæret?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jo den sædvanlige sang fra Socialdemokratiet. Når man ikke har andre argumenter, kan man altid komme rendende med nogle dommedagsprofetier. Da vi indførte kravet om en vis selvfinansiering, som man for øvrigt også har gjort i en lang række andre lande for at forpligte organisationerne til at sikre lødige projekter, fik vi at vide, at nu ville organisationerne dreje nøglen om og der ville ikke blive lavet frivilligt ulandsarbejde. Nu viser det sig efterfølgende, at man sagtens har kunnet samle pengene ind, og at der ikke er nogen problemer. Derfor synes jeg sådan set heller ikke, det klæder Socialdemokratiet at komme med den slags pseudoargumenter.

Det korte af det lange er, at der er en indsamlingslov i Danmark, det har der været i mange år. Og bl.a. på baggrund af henvendelsen fra de største kommuner i landet har vi så gennemgået lovgivningen for at have en sikkerhed for, at den bliver fortolket rigtigt.

Kl. 14.05

Der er det at sige til det, at der er massevis af muligheder for disse organisationer til at samle penge ind, ja, jeg har lempet reglerne, så man endda kan gå ud på gaderne og i husene og opøge folk med raslebøsser og bede om penge, hvis man er pålagt kravet om egenfinansiering.

Men hvad der er væsentligt at holde fast i, er altså, at vi her i Folketinget har vedtaget, at almindelige borgere ikke skal stoppes ustandselig på gader og stræder, fordi folk samler ind til alt muligt, og derfor er der altså nogle begrænsninger for, hvad man må samle ind til i det offentlige rum. Det gælder også disse organisationer.

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som medspørger.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er vel i virkeligheden et reelt dilemma, den her sag dækker over. På den ene side kan vi alle

sammen være irriterede over at blive stoppet af en hel bunke folk fra nødhjælpsorganisationer m.v., når man f.eks. bare skal gå en tur ned ad Strøget i København, på den anden side er 200 mio. kr. immer væk rigtig mange penge for de her organisationer. Så der er nogle forskellige hensyn, der selvfølgelig skal tages.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig i første omgang bare at høre justitsministeren måske mere præcist svare på det skriftlige spørgsmål, fru Karen Hækkerup havde stillet, altså, om justitsministeren vil komme med sine tanker omkring, hvordan de her organisationer kan skaffe de her 200 mio. kr. på anden måde.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lige nu drøfter vi jo sådan set først og fremmest, hvordan loven er, og hvordan lovgivningen har været i mange, mange år her i Danmark.

Men jeg er enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at der er mange dilemmaer i det her, for på den ene side kan man sige, at der selvfølgelig er mange, der ønsker at samle penge ind til agtværdige formål, og derfor har vi i dag en indsamlingslov, der faktisk giver en lille, begrænset række organisationer mulighed for at foretage indsamling ikke alene, om man så må sige, ad de almene kanaler, hvor alle kan samle penge ind – det er jo frit for alle at lave kampagner i medierne, i radioen, det er frit for alle at stille raslebøsser op, det er frit for alle f.eks. at henvende sig til diverse posthuse og spørge, om de må samle penge ind der, og derudover er der altså en række organisationer, som har en mulighed for at gå rundt en gang årligt og samle penge ind ved at ringe på folks husdøre.

Der har af naturlige årsager været en begrænsning i mulighederne for det, og det ved hr. Simon Emil Ammitzbøll også udmærket godt, netop fordi der på den anden side af den balance nemlig er hensynet til alle de mennesker, der ikke ønsker at lade sig forstyrre ustandselig og måske ikke ønsker at give bidrag til organisationer. Derfor kan man jo ikke åbne op for, at alle kan rende rundt og ringe på så ofte, de har lyst til at samle penge ind.

Det er den balance, som jeg mener det er vigtigt at fastholde.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi er sådan set enige om, at det ikke er ny lovgivning, der er baggrund for det her, men vi kan vel også blive enige om, at det i hvert fald er en strammere tolkning end den, man hidtil har lagt